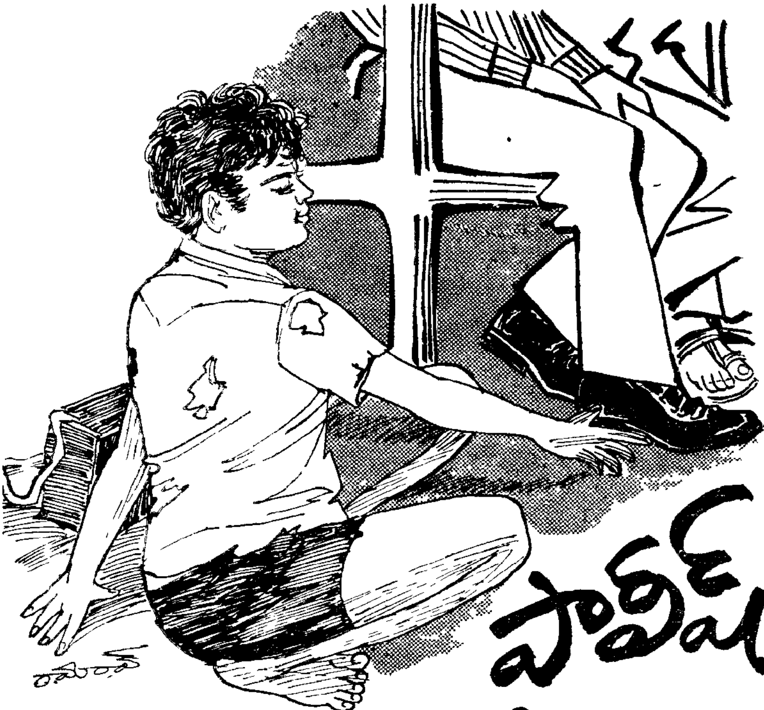

పాలిష్

వేదగిరి రాంబాబు

ప్రభాకరం వాచీ చూసుకున్నాడు.

రెండున్నర.

ఎండ నిప్పులు చెరుగుతోంది. చొక్కా చాలాభాగం, లోపలి బనీను పూర్తిగానూ—చెమటతో తడిసిపోయేయి. చిరాగ్గావుంది

ముఖాన్న పట్టిన చెమటని రుమాలుతో తుడుచుకున్నాడు. మొహం గరగరలాడింది. మంటగా తోచింది.

అసహనంగా–చుట్టూ చూసేడు ప్రభాకరం.

బస్‌స్టాండ్ అంతా పెళ్ళి పందిరిలా సందడిగావుంది. అవును. ప్రయాణీకుల్లో అధికభాగం—పెళ్ళివారే! ఎండాకాలానికీ—పెళ్ళి ముహూర్తాలకూ అసలు చక్కటి ముహూర్తం కుదిర్చేడు భగవంతుడు.

ప్రయాణీకుల కోలాహలంలో-ఒకదాని వెంట ఒకటి, ఒక్కొక్క ప్లాట్‌ఫారమ్ నుంచీ-బస్సులు పోతూనే వున్నై. ప్రతి బస్సుకూ రద్దీ! త్రొక్కిసలాట! ప్రతి బస్సూ వోవర్‌లోడెడ్!

కళ్ళు కాయలు కాచేలా ఎదురు చూస్తూనే వున్నాడు. బస్సు జాడలేదు.

ప్రభాకరం మళ్ళీ వాచీ చూసుకున్నాడు. రెండూ ముప్పై అయిదు! నిముషాలు యుగాలు కావటమంటే ఇదే కాబోలు.

వొళ్లంతా చిరాగ్గావుంది. మనసంతా చీదర చీదరగావుంది. ప్రభాకరంకి ఎండ లో ప్రయాణం చెయ్యడమంటే మహా చిరాకు. పైగా ఎండగా వున్నప్పుడు, వాకిలికి వట్టివేళ్ల తడికని వేళ్లాడదీసి, హాల్లో సీలింగ్ ఫాన్‌కింద పడక్కుర్చీలో పడు కుని వక్కపొడి నములుతూ శోభతో కబుర్లు చెప్పడమంటే మహా సరదా. కాని ఈ ప్రయాణాన్ని తప్పించుకోలేకపోయేడు.

కాదు, ఈ ప్రయాణాన్ని తప్పించు కునే అవకాశం శేఖర్ తనకివ్వలేదు.

శేఖర్!—

తనకున్న ఒకే వొక్క ఆప్త మిత్రుడు.

ఆప్త మిత్రుడేకాదు, ఆత్మీయుడు కూడా—

అలాంటి శేఖర్ ఈవేళ వోయింటి వాడు కాబోతున్నాడు. ఈ రాత్రి ఎనిమి దింటికి శేఖర్ పెళ్ళి.

శేఖర్ పెళ్ళికి తాను వెళ్ళి తీరాలి.

అందుకే ఈ ప్రయాణం.

బస్సు జాడలేదు. కాళ్లు పీకుతున్నాయి. ప్రక్కగావున్న సిమెంటు బెంచీమీద ముగ్గు రు కూర్చుని వున్నారు. వాళ్ళకి చివరిగా ఖాళీవుంది.

ప్రభాకరం బెంచీమీద కూర్చున్నాడు.

నిరీక్షణ ఎంతటి శాపమో అర్థమౌ తోంది ప్రభాకరంకి. ఎండలో ఇలా పడి గాపులు కాయాల్సొస్తుందనే విన్న ఫోన్ లో విచారించాడు తను. దుండూరు వెళ్లే బస్సు రెండు గంటలకు వుందనీ; చివరి బస్సు రాత్రి తొమ్మిదింటికని చెప్పాడు ఎంక్వయిరీ క్లర్కు. రాత్రి బస్‌కి వెళ్తే లగ్నం అయిపోతుంది. అందుకనే ఈ బస్‌కి బయల్దేరాడు తను.

రెండు గంటల బస్సు—

రెండు నలభై దాటుతోంది. అయినా అంతులేదు.

ఎండ నిప్పులు చెరుగుతోంది, వేడి గాలి సుళ్లు తిరుగుతోంది. చిరాగ్గావుంది. నాలుగో నెంబరు ప్లాట్‌ఫారమ్ తాలూకు రేకులషెడ్ తన గ్రీష్మ తాపాన్ని క్రిందకి బదిలీచేస్తోంది.

"బాబూ! పాలీస్ సేత్తాను బాబూ!" ప్రభాకరం ఆలోచనలకి అంతరాయం కలి గింది విసుగ్గా పక్కకి తిరిగాడు.

సుమారు పన్నెండేళ్ళ కుర్రాడు నిలబడు న్నాడు. అక్కడక్కడా చిరిగి బాగా మాసి పోయిన వాడి చొక్కా లాగూ వాడివంటిని పూర్తిగా కప్పలేకపోగా, ఒకవిధమైన దుర్వాసనను వెదజల్లుతున్నాయి. తైల సంస్కారంలేని జుట్టు చింధరవందరగా వుండి వాడి దీనస్థితిని మరింతగా వ్యక్త పరుస్తోంది. వాడు తనచేతిలోవున్న సం చీని నేలపై పెట్టి ప్రభాకరం కాళ్ళదగ్గర కూలబడ్డాడు.

'బూటులు తలతలా మెరిసిపోయేట్టు పాలిస్ సేత్తాబాబూ ఒక్క పావలా కాసు ఇప్పింసండి సాలు " అశగా ప్రభాకరం వంక బూట్లవంక మార్చి మార్చి చూస్తూ వాడి ధోరణిలో వాడు చెప్పుకుపోసాగాడు.

"అక్కర్లేదు వెళ్ళు." ప్రభాకరం

మనసులోని విసుగంతా మాటల్లో ధ్వనించింది.

నిస్పృహాయంగా ప్రభాకరం వేపొక చూపు చూపి, సంచీ భుజాన తగిలించుకుని, 'పోలీస్' అని అరుచుకుంటూ ముందుకు సాగిపోయాడు వాడు

బస్సింకా ఎందుకు రాలేదో కనుక్కుందామని ఎంక్వయిరీ ఆఫీసువేపు బయల్దేరాడు ప్రభాకరం.

"చందూరువెళ్ళే బస్సెన్నింటికండీ?" ప్రభాకరం అడిగాడు ఎంక్వయిరీక్లర్క్‌ని.

"రెండుగంటలకండి" ఎంక్వయిరీ క్లర్క్ తన మామూలు ధోరణిలో జవాబిచ్చాడు-

"ఇప్పుడు మూడుకావస్తోంది కదండీ!"

"పదిగంటలకి వెళ్లిన బస్సే తిరిగొచ్చి రెండు గంటలకి రెండో ట్రిప్పుగా బయల్దేరుతుందండి. పదిగంటలకు వెళ్ళిన బస్సు ఇంతవరకూ తిరిగిరాలేదు రాగానే బయల్దేరుతుంది. మీరు నాల్గోనెంబరు ప్లాట్‌ఫారం మీదకి వెళ్లండి. బస్ అక్కడికే వస్తుంది.'

ప్రభాకరంకి వెంటనే తిరిగి ఆప్లాట్‌ఫారం మీదకి వెళ్ళాలనిపించలేదు కాస్త రిలీఫ్‌కోసం కాంటీన్‌వేపు దారితీశాడు. కాఫీ తాగి బస్సొచ్చేసిందేమోనని వెంటనే నాలుగో నెంబరు ప్లాట్‌ఫారమ్ మీదకి వచ్చాడు. ఇంకా రాలేదు. ఇందాక తను కూర్చున్న చోటు ఖాళీగానేవుంది

అదే స్థలంలో కూలబడ్డాడు.

'కనీసం ఆదివారం మధ్యాహ్నం కూడా శోభ చేతి కాఫీ తాగే ప్రాప్తంలేదు. ప్రభాకరం మనసు బాధతో మూల్గింది శోభ గుర్తుకు రాగానే అతని మనసు కొద్దిగా

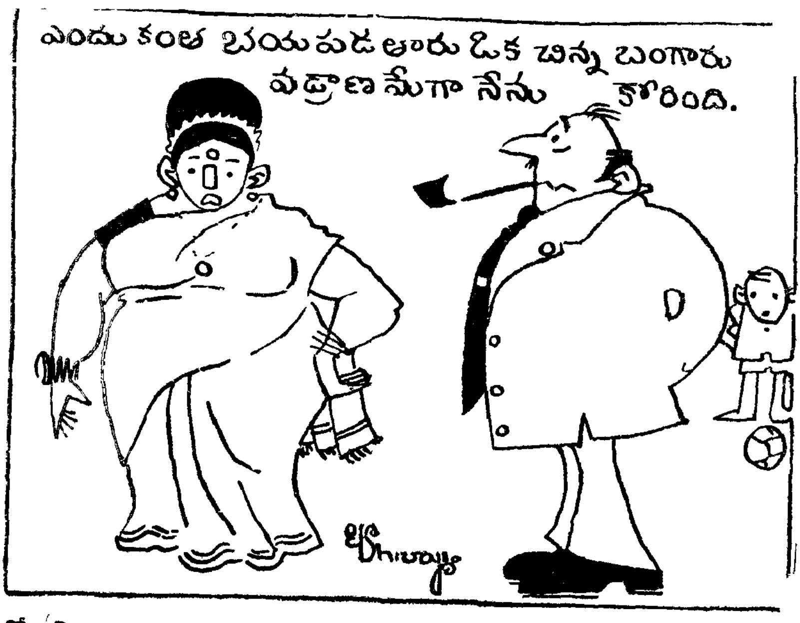

వుత్సాహాన్ని పుంజుకుంది. ఆలోచన్లు శోభ చుట్టూ పరుగెత్త సాగాయి.

'శోభ తన భార్యకావడం నిజంగా తన అదృష్టమే. శోభను చేసుకున్న తరువాతే తనకి వుద్యోగం వచ్చింది.'

కాఫీ తన ప్రభావాన్ని చూపుతోంది శరీరమంతా వుడికిపోతోంది. గుడ్డలు చెమటతో పూర్తిగా తడిసిపోయేయి. అయినా అతని ఆలోచన్లు శోభ చుట్టూ పరిభ్రమించ సాగాయి.

"సార్ " పిలుపుతో ప్రభాకరం మనసు శోభ దగ్గర్నుంచీ వెనక్కు పరుగెత్తు కొచ్చింది

ఎదురుగా ఇందాకటి పాలీష్ కుఱ్ఱాడు నిలబడున్నాడు. చాచి చెంపదెబ్బ కొడదామనిపించింది ప్రభాకరంకి.

"సార్ పాలిస్ "

"ఇందాకే అక్కర్లేదని చెప్పలా-మళ్ళీ ఎందుకొచ్చావ్?" మండిపడ్డాడు ప్రభాకరం.

"ఒక్క పదేను పైసె లిప్పించండి సాలు బూట్ల నద్దంలా సేత్తా బాబూ!" ప్రాధేయపడ్డాడు వాడు.

"బూట్లు బూట్లులా వుంటే చాలు. అద్దంలాగానూవద్దు, దువ్వెనలాగానూవద్దు వెళ్ళు" మారు మాట్లాడకుండా చేతిసంచీతో ముందుకు సాగిపోయేడు పాలీష్ కుఱ్ఱాడు

విసుగ్గా వాచీవంక చూసుకున్నాడు. మూడు దాటింది ఇంకా బస్సురాలేదు. మళ్ళీ ఎంక్వయిరీ ఆఫీస్‌వేపు బయల్దేరాడు.

"చుండూరు వెళ్లే బస్సెప్పుడు వస్తుందండీ?"

"ఈపాటికి రావల్సిందండి. బహుశా బస్సు మధ్యలో ఎక్కడో ట్రబులిచ్చి వుంటుంది."

"ఎంతసేపట్లో రావచ్చంటారు?"

"ఆ విషయం నాకెట్లా తెలుస్తుందండీ. ఈపాటి కెప్పుడో రావల్సింది. రాలేదు." అతని కంఠంలో కొద్దిగా విసుగు ధ్వనించింది

ఇంకా అక్కడ నిలబడ బుద్ధిపుట్టలేదు ప్రభాకరంకి బుక్‌స్టాల్‌లో వీక్లీ కొనితిరిగి నాలుగో నెంబరు ప్లాట్‌ఫారమ్ చేరుకున్నాడు

తనచోటు తనని నవ్వుతూ ఆహ్వానిస్తోంది. అక్కడే కూలబడి వీక్లీ తిరగెయ్య సాగాడు.

మరో పావుగంట గడచినా బస్సు రాలేదు. పుస్తకం చదవబుద్ధి పుట్టడం లేదు. పుస్తకం మూసేసి బస్‌స్టాండ్‌లో తిరుగుతున్న మనుషుల్ని చూస్తూ గడప సాగాడు.

నాలుగోనెంబరు ప్లాట్‌ఫారమ్ కెదురుగా ఎనిమిదో నెంబరు ప్లాట్‌ఫారమ్ మీదున్న మనుషుల్ని పైసలడుక్కుంటోంది ఓపిల్ల.

ఆ పిల్లకి షుమారు పదేళ్ళుంటాయి. ఒక చెయ్యి, ఒక కాలు అవిటి. ఎనిమిదో నెంబరు ప్లాట్‌ఫారమ్ మీద మనుషుల్ని యాచించడం అయిపోగానే నాలుగో ప్లాట్‌ఫారమ్‌కేసి బయల్దేరింది.

ఇంతలో ఓ ముసలమ్మ గబగబా ఆ పిల్ల దగ్గరికొచ్చింది ఆ పిల్ల తన చేతిలో నున్న చిల్లర్ని ముసలమ్మ చేతిలోపోసింది.

ఆ చిల్లర తీసుకుని ఎంత విసురుగా వచ్చిందో, అంత విసురుగానూ వెనుదిరిగింది ముసలమ్మ.

ప్రభాకరంకి తనెప్పుడో చదివిన కథ గుర్తుకొచ్చింది.

'ఒక విర్భాగ్యుడు తనకన్న కొడుకు, కూతురూ అనే మమకారాన్ని కూడా మరచి, చిన్నప్పుడే వాళ్ళకాళ్ళూ చేతులూ విరిచేస్తాడు. తరువాత పొట్టకూటికోసం వాళ్ళతో వ్యాపారాన్ని ప్రారంభిస్తాడు.'

ఆ పిల్ల నాల్గో నెంబరు ప్లాట్‌ఫారమ్ మీద యాచించడం ప్రారంభించింది. ప్రభాకరం చూపులు ముసలి దానికోసం పరుగెత్తాయి. ముసలమ్మ ఎనిమిదో నెంబరు ప్లాట్‌ఫారమ్ చివర మరో ముష్టిపిల్లతో మాట్లాడుతోంది.

"సార్! బూట్లకి పాలిస్ సేత్తాను, మీ ఇట్టంవచ్చినంత దయసేయింసండి." జాలిగా దగ్గర కొచ్చాడు పాలిష్ కుఱ్ఱాడు.

తన ఆలోచనలకి అడ్డంవచ్చిన వాణ్ణి మూతిమీద తన్నాలనిపించింది ప్రభాకరంకి. కానీ, అది బస్‌స్టాండ్ అని వూరుకున్నాడు.

"నీకెన్నిసార్లుచెప్పాలి. వెళ్ళవతలికి."

"ఆ మాటనకండి సార్. ఇయాల తెల్లారిన తరువాత పచ్చిమంచినీల్లు కూడా తాగలేదు. మీరు బూట్లకి పాలిస్ సేయించుకుని కనీసం పదిపైసలన్నా ఇత్తే సింగిల్ టీ తాగుతా బాబూ" ఆశగా చూడసాగాడు ప్రభాకరంవేపు.

"నాకు పాలిష్షూ అక్కర్లేదు; పాడూ అక్కర్లేదు. వెళ్ళవతలికి. పో "ప్రభాకరంలోని విసుగు తారస్థాయి నందుకుంది.

'అస లివాళ బస్సొస్తుందో, రాదో

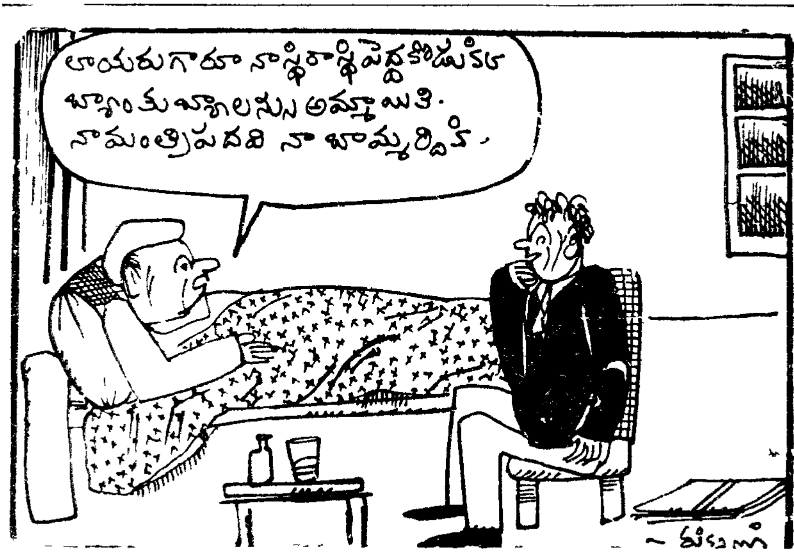

కనుక్కోవాలి! ఎంక్వయిరీ ఆఫీస్‌కేసి బయ ల్దేరాడు.'

"ఏఁవండీ! చుండూరు వెళ్ళే బస్సు ఇవాళ వస్తుందంటారా?"

"ఎన్నిసార్లు చెప్పనండి—పదిగంట లకి వెళ్ళిన బస్సు ఇంతవరకూ తిరిగి రాలేదు."

"అది రాకపోతే ఇక్కడ్నించీ మరో బస్సును పంపరా?"

"ఆ విషయాలేవీ నాకు తెలీవండి ప్లాట్ ఫారమ్ మీద ఇనస్పెక్టర్‌గారుంటారు. ఆయన్నడగండి." విసుగ్గా జవాబిచ్చి ఫోన్ మోగుతుంటే రిసీవర్ అందుకున్నాడు.

చెంపమీద కొట్టినట్లనిపించింది ప్రభాక రంకి. బస్‌రాలేదన్న విసుగు, చిరాకు, కోపం—పోయి, ఎంక్వయిరీ క్లర్క్ సమాధానానికి కోపం, ఉక్రోషం కలిగేయి.

'డర్టీనాన్సెన్స్' గొణుక్కున్నాడు.

'గంటలు గంటలు లేటు' తనలో తాను సణుక్కున్నాడు.

భారంగా అడుగు లేస్తూ పచార్లు చెయ్యటం మొదలెట్టాడు.

"సార్!పాలిస్ " మళ్ళీప్రత్యక్షం.

ప్రభాకరం వాడికేసి పురుగుని చూసి నట్లు చూసేడు. కళ్ళు చికిలించేడు. నొసలు చిట్లించేడు; మూతివంకర తిప్పేడు.

వాడి కళ్ళల్లో దైన్యం, వాడి మాటల్లో ప్రాధేయత; వాడి చూపుల్లో అభ్యర్థన వీటన్నిటికీ వెనగ్గా నీడలా వాడిని తరుము తున్న అవసరం, ఆ అవసరానికి మూల మైన ఆకలి!—వీటన్నిటికీ మించి ఎంక్వ యిరీ క్లర్క్ మాటల్లోని విసుగు, కోపం, చిరాకు, అసహ్యం రక్కున స్ఫురించేయి.

ఇవన్నీ గోచరించడంతో ప్రభాకరం విచలితుడైనాడు. ఏదో ఆలోచన మెరు పులా మెరిసింది.

జేబులోనుంచీ అర్ధరూపాయి నాణెం తీసి వాడివేపు విసిరేడు. కళ్ళల్లో అనంత మైన మెరుపుతో వంగి దాన్ని తీసు కున్నాడు వాడు. అప్పటికప్పుడే ప్రభాకరం ముందుకి నడిచేడు.

"సార్! పాలీస్ సార్ ." వాడు అరుస్తున్నాడు.

"వద్దులే పోరా " అంటూ గబ గబా కాంటీన్‌వేపు అడుగులు వేయ సాగాడు ప్రభాకరం. 'తనకింక ఏ పాలీష్ అక్కర్లేదు. అవసరం మనిషిని వెన్ను పట్టి నడిపిస్తుంది. ఆత్రుతని పెంచుతుంది; వివేకాన్ని మరుగుపరుస్తుంది. తను ఇత రుల్ని చీదరించుకున్నట్లు మరొకరు తనను చీదరించుకున్నప్పుడే బుద్ధి వికసిస్తుంది.' వేదాంతిలా సన్నగా నవ్వుకున్నాడు ప్రభా కరం.

పిలుస్తున్నా పలక్కుండా వెళ్ళిపో తున్న ప్రభాకరాన్ని చూసి విస్తుపోయి నిలబడ్డాడు పాలిష్ కుర్రాడు. ★